

Senátorka Hamplová se nelekla Rakušanova gestapa a půjde mluvit na Václavák. JDE O BYTÍ A NEBYTÍ ZEMĚ, říká

- CZ24 News | 11. února 2023

ČESKO: „Ano, přislíbila jsem účast, a 11. března budu na Václavském náměstí.“ Na celonárodní protest připravovaný stranou PRO přijde i senátorka Jana Zwyrttek Hamplová. Podle ní je potřeba postoupit „do vyššího levelu“. „Doba pokročila, dopady politiky této vlády jsou čím dál odborně tragičtější a občansky bezohlednější, a je třeba jednání vůči ní zprofesionalizovat. Dnes jde o bytí a nebytí naší země, a hlavně o podobu toho bytí - zda budeme chudými nádeníky, nebo sebevědomou středoevropskou zemí.“ Vláda podle advokátky prostě utrácí ve vztahu k Ukrajině „jako smyslů zbavená“. A také podotýká: „Za chvíli abychom opět zřídil VONS - výbor na obranu nespravedlivě stíhaných.“

PRO se evidentně nevzdává ani po volbách, kdy podporovali jiného kandidáta. Chystají další demonstraci v Praze v březnu na Václavském náměstí a zahájili kampaň Česko proti bídě. Vy jste snad také přislíbila účast na demonstraci. Co na to říkáte? Není pozdě nebo příliš brzy?

Ono v této chvíli není až tak podstatné, kdo se ujme role organizátora, protože jde hlavně o to, abychom zvedli hlas všichni, komu už dění v naší zemi nepřipadá prostě normální. Na druhé straně je třeba říct, že PRO je dnes výrazná a systematicky budovaná nová politická síla s celostátním dosahem, vznikající poctivě tzv. odzola. Je za tím pracovitost, houževnatost a cílevědomost. To, že se ujalo v tuto chvíli role organizátora celonárodního občanského protestu, je proto přirozené, a pevně věřím, že bude podpořeno všemi ostatními...

Protože dnes není důležitý organizátor, byť mu to slouží ke cti, ale hlavní budou občané na tom Václavském náměstí, a síla a důslednost trvat společně na jasných požadavcích směřovaných na vládu. Je třeba poděkovat původním organizátorům, kteří dali občanům už vícekrát možnost projevit svůj názor, ale doba pokročila, dopady politiky této vlády jsou čím dál odborně tragičtější a občansky bezohlednější, a je třeba jednání vůči ní zprofesionalizovat. Tedy, jak říkají dnešní mladí, postoupit do vyššího levelu. Pokud se ptáte, zda je pozdě nebo brzy - ono pozdě bylo už na podzim minulého roku. Vláda to zoufale nezvládá, a čím dříve se jí řekne stop, tím budou škody menší. Ano, přislíbila jsem účast, a 11. března budu na Václavském náměstí.

Každého jistě napadne, jestli to má smysl, když jak říkával Andrej Babiš „oni mají všechno“. Tedy řekněme jeden myšlenkový proud ovládá většinu v Poslanecké sněmovně, v Senátu, má vládu i prezidenta. Co k tomu říci?

Právě proto, že si vláda myslí, že má tzv. všechno, se chová tak, jak se chová. Bezohledně a pyšně, sebereflexe nula. Namísto o Českou republiku se stará o všechny jiné, potřeby občanů České republiky nevnímá, naopak, ještě jim chce přitížit, a spoléhá právě jen a jen na počty svých lidí ve Sněmovně a v Senátu. Ve Sněmovně to má snadné, v Senátu horší, protože zde nás několik umí výrazně nesouhlasit, ale na onu loajální většinu se spolehnout zatím bohužel může. Což mě, přiznám se, trochu udivuje, protože dnes už musí vidět opravdu každý soudný člověk, že to dnešní vláda nezvládá a vrší chybu za chybou, a čím déle tam bude, tím nejen hůř s naší zemí, ale tím hůř budou

jednou hodnocení i ti, kdo ji dnes podporují. To už přece dávno není o politice a značce za jménem, ale o pudu sebezáchovy, protože to, co vláda dělá s naším hospodářstvím, jak si zahrává s bezpečností našeho státu, a jak skáče, jak jiní pískají, už nejen volá, ale křičí do nebe. Ostatně kdyby to tak nebylo, lidé jako já by do politiky nikdy nezamířili. Dnes jde ale o bytí a nebytí naší země, a hlavně o podobu toho bytí – zda budeme chudými nádeníky, nebo sebevědomou středoevropskou zemí. To je celé.

Místopředseda strany PRO Tomáš Nielsen společně s právníkem a předsedou PRO Jindřichem Rajchlem vyzval českou vládu, aby učinila kroky v oblastech energetiky, svobody slova a zahraniční politiky. „Válka na Ukrajině není naší válkou... Z právního pohledu k Ukrajině nemáme žádné mezinárodněprávní závazky,“ poznamenal Ondřej Svoboda a vyzval k ukončení vojenské podpory země. Myslíte si, že si někdo těchto slov všimne?

Těch slov možná ne. Českého rozpočtu, který se topí v dluzích, ale určitě ano, protože vláda už teď natahuje ruku, abychom její rozhazování zaplatili my. A jedno z těch rozhazování se dotýká nadstandardní velkorysosti vůči Ukrajině, kterou u jiných států nevidíte. Ve vládě jsou totiž většinou lidé, kteří nechápou, že na všechno, co se platí, musí někdo vydělat. Pan Rakušan by jistě ze svého rodinného rozpočtu nezaplatil onu vlajku s Putinem, protože stála pár desítek tisíc, ale z našeho ji klidně pořídil. Cvičení ukrajinských vojáků na Libavě bude stát skoro miliardu. Záruky za půjčky Ukrajině jsou časovaná bomba. A tak dále. Vláda prostě utrácí ve vztahu k Ukrajině jako smyslů zbavená. A přitom pak čteme o milionech v gauči ukrajinského politika, o největší korupční aféře od doby zahájení konfliktu... Víte, odsuzuji každou agresivní válku, ať ji vedly USA nebo ji dnes vede Rusko. Ale adorat si kvůli tomu Ukrajinu, která má k demokratické zemi daleko podobně jako my na Mars, rozhodně nemíním, a aby tady kvůli neuváženému aktivismu vlády zavládla bída, a asimilovali se nám tady příslušníci zcela odlišného národa, to je rovněž obrovské riziko. Nechápu to nepromyšlené otevření hranic a luxování státní pokladny až do obrovských červených čísel. Nikdo z nás by tak doma nehospodařil a neohrozil sám sebe. Nás však vláda klidně obětuje, a čeká za to poklepaní na rameno od Bruselu a USA.

Právník a první místopředseda PRO Tomáš Nielsen na tiskové konferenci uvedl, že je jeho strana přesvědčena, že Česká republika dlouhodobě směřuje „k likvidaci základních hodnot, jimž stále věří velká část společnosti“. Jmenoval, že jde o hodnoty, jako je „vláda práva, humanismus, suverenita, pluralita názorů, ochrana zájmů České republiky či úcta k právům a svobodám jednotlivce“. Co si o tom myslíte vy?

Je to jednoduché. Že má krutou pravdu. Za chvíli abychom opět zřídil VONS – výbor na obranu nespravedlivě stíhaných. Nepohodlní lidé nenajdou práci, nebo z ní budou vyhozeni... Byť zdánlivě zákonným způsobem. Začalo to za covidu, když lidem hrozil vyhazov za neočkování, pokračuje to plošně kvůli vládě nepohodlným názorům. Nenapadlo mne, že to budu ještě zažívat. Že lidé budou mít opět strach říkat, co si myslí. Vnitro si nechává dělat zprávy s neuvěřitelnými formulacemi o tom, že nespokojení občané mohou být nebezpeční, chce zavádět cenzuru, jen to jinak nazývá, a tak dále... Nás, co se snažíme nazývat věci pravými jmény, podotýkám, že slušně, se snaží jejich média dehonestovat různými označeními, vulgaritami, a tak dále. Mám bohužel už tolik let, že pamatuji, kdy podobné metody používali komunisté. A jsme u „ztroskotanců a samozvanců“ znovu. O tom, že tu platí dvojí metr, pokud jde o trestní stíhání, to už snad ani nebudu zmiňovat. Opravdu je to hrozné, kam směřujeme.

Na tiskové konferenci připomínali zástupci PRO nejhorší inflaci v historii, oblast energetiky se podle nich naší vládě „zcela vymkla z kontroly“. Iniciativa má také požadavek na zavedení zákonné povinnosti pro média „poskytovat objektivní a vyvážené informace“. Porušení těchto dvou povinností by pak podle strany mělo být přestupkem. Je to reálný požadavek?

Je to hlavně nutné. Pokud média neplní svou roli sama o sobě, a zpronevěřují se jí, a naopak se netají svým aktivistickým bojem za někoho a bojem proti někomu, ocitáme se v době Rudého práva. Tedy v době totalitní. Už mi jen schází snaha dostat do ústavy povinnost mít jeden názor, protože ti, kdo ho nemají, jsou „zločinci“. Možná by nebylo od věci ocitovat článek 4 ústavy z roku 1960: „Vedoucí silou ve společnosti i ve státě je předvoj dělnické třídy, Komunistická strana Československa, dobrovolný bojový svazek neaktivnějších a neuvědomělejších občanů z řad dělníků, rolníků a inteligence“. Ti byli privilegovaní, ostatní jsme byli druhá kategorie. A ono se nám to sem vrací. Už jen čekám, kdy účastníky celonárodního shromáždění občanů nazvou „ztroskotanci a samozvanci“, nebo nějak tak pohrdavě. A bude dokonáno.

Požadavkem má být také závazek, že nedojde k vyslání vojenských jednotek bez „výslovného mandátu Rady bezpečnosti OSN“ s výjimkou plnění článku 5 NATO či revize „materiální pomoci Ukrajině“ a „ukončení dodávek vojenského materiálu“ pro napadenou zemi. To vypadá jako nereálné přání nebo ne?

To by nemělo být nereálné přání, ale samozřejmost. Tato vláda se jménem naší země chová vůči Ukrajině jako aktivista, dokonce z mého pohledu skandálně prohlašuje, že jsme ve válce (což prý ale není lež, ale metafora), ovšem tento svůj horlivý aktivismus platí ze státního rozpočtu nás všech, v řadě kroků předčí všechny země, které jsou zdrženlivé, zkrátka možná zapomněla, že je vládou České republiky, ne Ukrajiny. A protože dnes je toto téma blízké i nově zvolenému prezidentovi, který po volbách zcela změnil rétoriku, je podobný požadavek zcela na místě, zvláště když ministryně obrany a ministr zahraničí někdy dříve mluví, než myslí. Musíme jim dát brzdu, nebo to špatně skončí.

Pojďme se vrátit ještě k prezidentské kampani. Jak ji hodnotíte a co očekáváte od nově zvoleného prezidenta Petra Pavla?

Prezidentskou kampaň hodnotím velmi kriticky. Ta kritika směřuje k těm, co se prohlašovali za demokraty, a ve jménu programu „antibabiš“ po všem demokratickém až fanaticky a hystericky šlapali. Jsem přesvědčena, že oni hluční a hvízdající propavlovští aktivisté nejvíce pomohli ke konečnému počtu hlasů pro Andreje Babiše, a pak, což už slyším kolem sebe teď, přijde okamžik vystřízlivění... Proč? Protože Petr Pavel před volbami a Petr Pavel po volbách jsou dva zcela jiní lidé. Lidé zvolili na Hrad v podstatě neznámého člověka jako produkt politického marketingu, a výjimečně bych souhlasila s premiérem, který se vyslovil v jednom rozhovoru asi tak, že čeští občané teprve poznají, jaká to bude změna... Tedy raději nic neočekávám... Protože první týdny jsou spíše znepokojující.

Jaké byly vaše první týdny v Senátu? Můžete zkusit přiblížit naopak těm dole, jak se žije nahoře?

Moje přijetí v Senátu ze strany kolegů bylo, až na výjimky, které potvrzují pravidlo, profesionální, a v řadě případů, zejména v neformální komunikaci, až přátelské. Ve výboru, jehož jsem členkou, vládnu zcela kolegiální vztahy. A to přesto, že jsme tzv. z jiných názorových proudů, pokud jde o celostátní politiku. Přiznám se, že jsem to čekala horší, a v tomto směru jsem byla příjemně

překvapena. Ano, někdy se tam cítím osamocena, nejsem členkou žádného politického klubu, které jsou hlavní platformou pro domluvy kdy a jak hlasovat, dokonce sedím jako jediná osmdesátá první sama v lavici (úsměv). Což mi vyhovuje, že mám prostor na papíry... (úsměv). Co mne překvapuje – ten naprostý klid. Prostě se jedná, jako by se nic nedělo, zatímco já si myslím, že se toho děje hodně. Tedy se projednává spousta zákonů, které ani není možné přečíst, řada z nich je absurdních až zbytečných, často proto, že „to chce EU“, a tady je mi asi na obtíž má právnická profese – že to prostě vidím, a nemluví se o stavu země a podobných tématech. Ale možná se to děje v těch klubech, kde nemám přístup. Patrně mi už také zůstane v paměti to, že „moje premiéra byla na premiéra“, tedy na půdě Senátu jsem poprvé reagovala na vystoupení premiéra (úsměv), a že jsem dokázala klidným příspěvkem o cvičení na Libavě přivést k neklidu paní ministryni Černochovou, až téměř křičela... Asi nějaká nervozita či co... (úsměv) Mírně hysterickou reakci pana kolegy Lásky, že mám cosi společného s Kremlem (!!!), nebo úvahu paní kolegyně Němcové, která přemýšlela, zda mi měli kolegové lékaři poskytnout první pomoc, když jsem na půdě Senátu z přepracování zkolabovala, protože jsou přece z ODS, nebudu ani komentovat, protože kde je intelektové vakuum, škoda slov. Naštěstí, jak jsem zmínila, většina senátorů jsou normální lidé, a věřím, že nám slušnost vydrží přes všechny turbulence, které nás nepochybně čekají.

Co můžete slíbit voličům?

Že budu jako senátorka vidět a slyšet (úsměv). Primárně se chci ale jak na půdě Senátu, tak v advokacii, nadále věnovat samosprávě a souvisejícím oblastem, tedy obce a města a kraje a profesní komory (agrární, architekti, stavaři a další) u mě vždy najdou oporu a právní pomoc, ale nadále budu samozřejmě sledovat celorepublikové dění, protože naše země je mi nade vše, a nechci, aby skončila špatně jen proto, že to tam nahoře někdo neumí. Hodlám si důsledně zachovat svoji politickou nezávislost, a budu v pohodě komunikovat napříč politickou scénou, protože mne nezajímá značka za jménem, ale co dotyčný umí a co navrhuje. Musím ale říct, že řadu jmen v televizi vypínám, protože už na ně nemám nervy. Buď pro jejich přirozenou hloupost, nebo pro nepřirozenou teatrálnost, nebo pro obojí v jednom. Když slyším některé výstupy, tak si říkám, za co nás Bůh trestá.

[ZDROJ](#)